egyszerű, falusi fiúról, Kukorica Jancsiról, az aranyos falusi lánykáról, Iluskáról, arról, hogyan bolyongott Jancsi, hogyan »vitte őt két lába erdő közepébe«. És dicső János vitézzé vált, aki »legyőzte sorsa akadályát«. Nekem úgy tetszik ez a költemény, hogy szerettem volna köszönetet mondani Petőfi Sándornak, amiért ilyen szép költeményt írt."

Lehetséges, hogy a kilencéves Galja, aki még nem tanult történelmet, nem tudja, mikor élt és alkotott Petőfi. Lehet, hogy amikor elkezdte olvasni a *János vitézt* és képtelen volt letenni, nem olvasta el a könyvhöz írt előszót. Nem erről van szó. A legfontosabb, hogy ez a kislány őszintén, egész lelkéből, egy évszázad távolából küldte a köszönet szavát a nagy magyar költőnek.

Larisza Vetrova, a Kazah SZSZK dzsambuli területén lévő Merke faluból ezt írja:

„Tatay Sándor *Kinizsi Pál* című könyvét még negyedik osztályos koromban (most nyolcadikos vagyok) elolvastam és azóta egyik legkedvesebb könyvem. Milyen nagyszerű vitéz volt Kinizsi Pál! Nem véletlenül hasonlította az író hatalmas tölgyfához, amely ott áll, ahol a hegyi meredélyről lezóduló két patak hangosan morogva összefut. Tetszik nekem, hogy Kinizsi elvállal minden ügyet, még a legveszélyesebbet is, annak érdekében, hogy ellenség ne tapossa szülőföldjét. Igen, Kinizsi ki tudott állni hazájáért!"

Régen látott napvilágot Balázs Béla *Karcsi kalandjai* című könyvének első kiadása (azóta többször újra kiadták), de most is jönnek a levelek a Gyermekkönyv Házába:

„Olja Alekszejenko ír Önöknek, a kamcsatkai Petropavlovszk negyedik osztályos tanulója. Elolvastam Balázs Béla *Karcsi kalandjai* című regényét és csak annyit mondok: nagyon szeretnék olyan lenni, mint Karcsi és a barátai, akik bátran harcba szálltak közös ellenségükkel, a fasizmussal."

Gergely Márta *Szöszi* című regényét több mint húsz éve fordították le és adták ki orosz nyelven. De még ma is érkeznek a levelek. Íme egy közülük:

„Kedves Szerkesztőség! Ljudmila Grigorasenko ír Önöknek Moldvából, Benderi városából. Gergely Márta magyar írónő *Szöszi* című könyvét érdeklődéssel olvastam, azután elmeséltem a húgomnak és másoknak is ajánlottam. Mert bár Szöszi semmi hőstettet nem hajtott végre, mégis nagyon tetszik nekem. Lehetséges, azért, mert az igazát, az igazságot keresi, úgy akar élni, ahogy a haza elvárja leányától."

Harminc iskolásfiúnak és lánynak, akik csaknem egyszerre küldtek levelet, nagyon tetszik Nagy Katalin *Intőkönyvem története* című regénye, különösen főhőse, Melinda. Vera Szkuratova hetedikes tanuló (levele a Burját ASZSZK Ziloirszki gabonaszovhozából jött) írja: „Olvastam az *Intőkönyvem története* című regényt, és úgy tűnt, hogy Melindával együtt én is megkapom ezeket a bejegyzéseket, Tántika pedig nemcsak Melindának, de nekem is a lelkemre beszél. Köszönöm Nagy Katalinnak ezt az érdekes könyvet, köszönöm Jelena Malihinának, hogy lefordította orosz nyelvre, köszönöm a szerkesztőknek, korrektoroknak, mindenkinek, aki azért dolgozott, hogy ez az érdekes könyv létrejöjjön és megörvendeztessen minket."

Sok gyerek csak egy idővel a könyv elolvasása után ír levelet, amikor már mindent mérlegelt, mások a legfrissebb benyomás alapján. Például Lena Nyikolajeva a Tulai terület Plavszki kerületéből: „Éppen most olvastam el Szabó Magda *Születésnap* című regényét. Nagyon tetszik nekem ez a könyv, mert igaz. Látszik, hogy az írónő jól ismeri a mi iskolai életünket, ha ilyen őszintén beszél a Budapesten élő és tanuló tizennégy évesek sikereiről és kudarcairól. Milyen jó, hogy Jutka nemcsak magára gondol, de a társaira is, segít nekik, megmondja, mit tegyenek. Jutka őrsében igazi barátság uralkodik. Kérjük mindannyiunk, a hatodik osztály tanulói nevében, adják át szívből jövő üdvözletünket Szabó Magada írónőnek."

Tetszik az ifjú olvasóknak Szilvási Lajos *Fekete ablakok* című regénye. Natasa Miljutyina a Szverdlovi terület Szerov városából a szerzőhöz intézi sorait:

„Kedves Szilvási Lajos! Érdeklődéssel olvastam a *Fekete ablakok* című könyvét. Nagyon megindított. Ez a könyv megtanít, hogy legyünk kitartóak, merészek, hogyan őrizzük a barátságot és a jó közösséget. Nagyon szeretném tudni, hogyan alakult Bojka sorsa. Találkozott-e Bálinttal? Milyen jó lenne, ha megírná ennek a könyvnek a folytatását..."